

РЕШЕНИЕ

№ 12081

гр. София, 16.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 15.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1891** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от Административно- процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.12 от Закона за общинската собственост (ЗОС).
С Решение №3956/15.06.2022 година, постановено по адм. дело № 7786/2022 година по описа на Административен съд София-град, АССГ- II о., 24-ти състав е отменил по жалбата на Централното военно окръжие (ЦВО) Решение № 592 по Протокол № 60 от 21.07.2022 г. на Столичния общински съвет (СОС).

С Решение №1850/16.02.20224 година, постановено по адм. дело №7757/2023 година по описа на Върховния административен съд, ВАС-IV о. е отменил първоинстанционното съдебно решение и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

В съдебно заседание при новото разглеждане на делото от АССГ, процесуалните представители на жалбоподателя-юрк. М. и адв. С. поддържат жалбата молят за уважаването на жалбата. Не заявяват искане за присъждането на разноски
Ответникът-СОС, чрез процесуалния си представител-юрк. М., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Не заявява искане за присъждането на разноски.

Заинтересованата страна (ЗС) Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) не се представлява.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и в изпълнение на задължителните указания на Върховния административен съд (чл.224 АПК), намира следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционното съдебно производство е образувано на 23.08.2022 година по жалба на ЦВО, представлявано от полк. Г. К. П. в качеството му на началник на военното формирование, чрез юрк. И., срещу Решение № 592 по Протокол № 60 от 21.07.2022 г. на СОС, с искане за отмяната му.

С оспореното пред АССГ административно решение, на основание чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал. 2 Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), чл. 12, ал. 3 и ал. 4 от Закона за общинската собственост (ЗОС) и чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за общинската собственост (НОС), СОС е предоставил безвъзмездно за управление на сектор „Общинска полиция“ ползваните от ЦВО помещения в сградата- публична общинска собственост, находяща се в [населено място], [улица]с идентификатор по КККР 68134.405.37, (Акт за публична общинска собственост № 1195/21.05.2015 г.) със съответните идеални части от общите части на сградата и помещенията за общо ползване, за срок от 5 години, подробно описани в т. I.1, 2 и 3 от акта. С т. II от решението СОС е възложил на кмета СО да издаде заповед за предоставяне безвъзмездно за управление на сектор „Общинска полиция“ на имота, посочен в т. I.

По жалбата е образувано адм. дело №7786/2022 година по описа на АССГ. С Определение № 7361/23.09.2022 г. Административен съд София- град, II-ро отделение, 24 състав на основание чл. 159, т. 1 и т. 2 от АПК, приел жалбата за недопустима и оставил същата без разглеждане, като прекратил производството по делото.

С Определение №10245/14.11.2022 г., постановено по адм. дело №10124/2022 година по описа на Върховния административен съд, ВАС-IV о. е отменил прекратителното първоинстанционно определение и е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия. С определението на ВАС са разрешени въпросите

за наличието на годеи за оспорване акт, който не е част от процедурата по издаване на индивидуален административен акт (чл.21, ал.5 АПК), както и за наличието на правен интерес от оспорването, предвид обстоятелството, че процесните имоти се ползват от ЦВО. От окончателния характер на съдебния акт- чл.235, ал.2, вр.ал.1 АПК следва, че определението, постановено по реда на инстанционния контрол е задължително по разрешените с него въпроси по конкретното дело не само за по-долния съд, но и за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република-чл.296 ГПК, вр.чл.144 АПК (Определение № 6729 от 5.06.2008 г. на ВАС по адм. д. № 2722/2008 г., II о.; Определение № 3066 от 9.03.2009 г. на ВАС по адм. д. № 2422/2009 г., III о.; Решение № 16044 от 3.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 593/2013 г., III о; Решение № 3257 от 7.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 5435/2013 г., IV о.).

С постановеното по делото Решение №3956/15.06.2023 година АССГ-II о., 24 състав е приел за установено от фактическа страна, че от Акт за публична общинска собственост (АОС) №1195/21.05.2015 г., вписан в АгВп под № 124, том LXXII, вх. рег. № 31124/02.06.2015 г. се установява, че сградата, находяща се в [населено място], [улица], разположена в ПИ с идентификатор по КККР 68134.405.37, е публична общинска собственост.

При извършена проверка от Инспектората на Министерството на отбраната през 2019 г. е констатирано, че правният статут на ползваните в сградата помещения от Централно военно окръжие не е уреден.

На 21 септември 2020 г. от началника на ЦВО – полк. Г.П., е изпратено писмо до ГД „Инфраструктура на отбраната“, с което са изискани документи относно статута на сградата на [улица]. С писмо от 30.12.2020 г., същата информация е изискана и от кмета на СО.

С писмо с рег.№ 25-10-99/02.03.2021 г. до кмета на Район „О.“ – СО, началникът на ЦВО е отправил искане, ползваните от тях помещения да бъдат предоставени по надлежния законов ред за безвъзмездно ползване и управление.

Изготвен е доклад и проект на решение на СОС от кмета на район „О.“- СО, с което част от сградата на [улица] се предоставя безвъзмездно на Министерството на отбраната за нуждите на ЦВО, изпратен на председателя на СОС с писмо РОБ21-ВК08-132/4/21.04.21 г., съотв. вх.№СОА21-ДИ04-18/3/21.04.2021 година по

регистъра на СО, но същият не е внесен за гласуване от СОС

С писмо вх. № 10-00-1/21.07.2021 г., Постоянната комисия по обществен ред и сигурност (ПК по О.) към СОС е уведомила полк. Г.П., че на проведено заседание на 19.07.2021 г. е разгледан докладът от кмета на район „О.“. Обсъдено е евентуално преместване на ЦВО в друга обществена сграда, като е даден срок за становище.

В становище с рег. № 25-01-52/27.7.2021 г., до председателя на СОС, председателя на ПК по О. към СОС, с копие до кмета на СО и министъра на отбраната, началникът на ЦВО е обосновал необходимостта от уреждане на правния статут и настаняване на ЦВО в сградата на [улица].

От полк. Г. П. е изготвена и Докладна записка с рег. № 25-01-53/28.07.2021 г. до министъра на отбраната относно предприемане на действия с цел недопускане преместването на ЦВО в друга сграда, различна от тази с адм. адрес [населено място], [улица].

На 15.10.2021 г. в ЦВО е получено становище с вх. № 20-24-9 от директора на ГД „Инфраструктура на отбраната“, в което е указано, да се изчака отговора от СОС по писмо на ЦВО с рег. №25-01-52/27.7.2021 г.

Седем месеца по-късно на 10.05.2022 г. е получено писмо от директора на ГД „Инфраструктура на отбраната“ с вх. № 21-30-16/10.05.2022 г., с което началникът на ЦВО е уведомен, че Столична община е изявила намерение да ползва помещенията в сградата за свои нужди.

В отговор на последното от страна на ЦВО е изпратено становище до директора на ГД „Инфраструктура на отбраната“ с рег.№ 25-10-278/17.05.2022 г., в което е изразена категорична позиция, че ЦВО има нужда да ползва и обитава конкретната сграда. Изложени са доводи, че поради технически, функционален, нормативен и военен характер, седалището на структурата не може да бъде преместено.

С Доклад вх.№ СОА22-ВК66-7780/13.07.2022 г. на СО, е изготвено предложение (проект на решение) до СОС описаните помещения в т. 1, подточка 1.1, т.2 и т. 3 от него, заедно с идеални части от общите части на сградата и помещенията за общо ползване в сградата на [улица], № 12 с идентификатор 68134.405.37.1, да бъдат предоставени безвъзмездно за управление на СДВР, сектор „Общинска полиция“ в съответствие и в изпълнение на Договор рег. СОА16-ДГ56-523/11.05.2016 г. и

допълнително Споразумение с рег. № СОА20-ДГ56-2036/23.03.2020 г. между СДВР и СО.

По преписката обаче няма данни и по делото не се твърди да е отправено искане от СДВР за предоставянето на процесните помещения за ползване.

На 21.07.2022 г. е проведено заседание на СОС. За заседанието е воден протокол - Протокол № 60, като по т. 56 от дневния ред е разгледан Доклад вх. № СОА22-ВК66-7780/13.07.2022 г. Постоянната комисия по икономика, собственост и дигитална трансформация и Постоянната комисия по обществения ред и сигурност, подкрепят доклада с предложения проект за решение.

Въз основа на така изготвения доклад, СОС е приел съдебно оспореното административно решение, с което на основание чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал. 2 ЗМСМА, чл. 12, ал. 3 и ал. 4 от ЗОС и чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от НОС, СОС е предоставил безвъзмездно за управление на сектор „Общинска полиция“ ползваните от ЦВО помещения в сградата-публична общинска собственост, находяща се в [населено място], [улица]с идентификатор по КККР 68134.405.37, (Акт за публична общинска собственост № 1195/21.05.2015 г.) със съответните идеални части от общите части на сградата и помещенията за общо ползване, за срок от 5 години, подробно описани в т. I. 1, 2 и 3 от акта. С т. II от решението СОС е възложил на кмета СО да издаде заповед за предоставяне безвъзмездно за управление на сектор „Общинска полиция“ на имота, посочен в т. I.

От събраните по делото гласни доказателства чрез разпит на св.И. В. И., работил в ЦВО от създаването му на длъжност юрисконсулт, и липсата на други доказателства, които да им противоречат приема, АССГ приема, че ЦВО има нужда от ползване и обитаване на конкретната сграда. Сградата е архитектурно пригодена за нуждите на ЦВО, като в нея са ситуирани комуникационни средства за мобилизация на българското население в условията на война. В сградата има обособена щабна зала, в която се провеждат действията по спешна мобилизация на територията на цялата страна.

При тези фактически установявания, АССГ е обусловил изводи, че оспореното административно решение е издадено от компетентен орган, съгл. чл.21, ал.1, т.8 ЗОС, но при съществено нарушение на установената форма-липса а мотиви, обуславящо

отмяната му на това основание.

Първоинстанционното съдебно решение е отменено с Решение №1850/16.02.20224 година, постановено по адм. дело №7757/2023 година по описа на Върховния административен съд.

При съобразяване със задължителните указания на ВАС (чл.224 АПК)- за излагане на мотиви по чл.146, т.3 - т.5 АПК, както с и чл. 226, ал.1 АПК, съгл. който първоинстанционният съд разглежда делото по общия ред, като производството започва от първото незаконосъобразно процесуално действие, послужило като основание за връщане на делото, АССГ-II о., 23-ти състав дължи излагане на мотиви за спазване на административнопроизводствените правила, съответствието на оспорения акт с приложимите материалноправни норми и целта на закона.

Преди това следва да се отбележи, че при новото разглеждане на делото, независимо от предоставената за това възможност на жалбоподателя, не са събрани нови писмени доказателства, а още по-малко такива по чл.226, ал.2 АПК- писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

По делото е безспорно установено, че сградата, находяща се на [улица], включваща и процесните помещения, е имот - публична общинска собственост. Сградата е публична общинска собственост по силата на закона - § 7, т. 6 ПЗР на ЗМСМА, като са съставени два акта за публична общинска собственост (през 1997 г. и 2015 г.). Безспорно се установява, че ЦВО ползва помещения от същата сграда без правно основание. По делото не са ангажирани доказателства, които да установяват предоставянето на ползването и управлението на военното формирование по реда и при условията на Глава втора от ЗОС. Този факт се потвърждава от водената между жалбоподателя и СОС кореспонденция, вкл. и от извършената проверка от Инспектората на Министерството на отбраната през 2019 г.

Действително в АОС №070/06.03.1997 година, т.10, съставен на основание § 7, т.6 от ПЗР на ЗМСМА и чл.2, ал.2, т.1 и 2 ЗОС за сградата (в която попадат процесните помещения) е вписано, че имотът се стопанисва и управлява от „Столична община-Управление „Отбранително-мобилизационна подготовка“ на основание

Протоколно решение №1/13.01.1984 година на ИК на СГНС. Опитите на защитата на жалбоподателя обаче да бъде издирено това решение (за което съдът осигури на няколко пъти възможност) останаха безрезултатни. Дори и да беше открито, представено и прието по делото, това протоколно решение на СГНС не би могло да доведе до друго релевантно фактическо установяване-наличие на правно основание ЦВО да ползва и управлява процесните помещения. По смисъла на ЗОС един имот е „предоставен“, когато е предоставен по реда на Глава втора от ЗОС, а не когато фактически се ползва без правно основание. За неотнормено ВАС е приел и обстоятелството, че през 1984г. сградата е била предоставена на Столично военно управление за изграждане на секретен изчислителен център, тъй като по силата на § 7, т. 6 ПЗР на ЗМСМА сградата и дворното място са придобили статут на публична общинска собственост, поради което и управлението им се извършва по реда на приложимия ЗОС.

Отделно от това, вписаното на стр.2-ра, т.10 в АОС №070/06.03.1997 г., установява само, че към момента на съставянето на АОС-1997 г. на основание Протоколно решение №1/13.01.1984 година на ИК на СГНС имотът следва да се стопанисва и управлява от администрация на Столичната община- Управление „Отбранително-мобилизационна подготовка“, а не от Министерството на отбраната. Включително и към настоящия момент, „Управление при Отбранително-мобилизационна подготовка“ е администрация на Столичната община-чл.6, ал.4, т. 6 от Устройствения правилник за организацията и дейността на Столичната общинска администрация, утвърден със Заповед № СОА22-РД09-1397 от 15.08.2022 г. на кмета на Столична община, изм. със Заповед № СОА23-РД09-1876 от 24.08.2023 г. на кмета на Столична община (Тази структура е била общинска администрация и съгл. отменените устройствени правилници- УПОДСОА, утвърден със заповед № СОА20-РД09-2224/29.07.2020 г.- чл.6, ал.4, т.6, отм. със сега действащия УПОДСОА; чл.6, ал.3, т.5 от УПОДСОА, утвърден със заповед № СОА18-РД09-395/26.04.2018 г. на кмета на СО, отм. УПОДСОА от 2020 г.; чл.6, ал.4, т.6 утвърден със заповед № СОА18-РД09-57/24.01.2018 г., отм. с УПОДСОА от 26.04.18 г.)

Съгласно чл.12, ал.1-6 от ЗОС, имотите и вещите - общинска собственост, се

предоставят безвъзмездно за управление на юридически лица и звена на общинска бюджетна издръжка (1). Имотите по чл. 3, ал. 2, т. 2 (имотите, предназначени за изпълнение на функциите на органите на местното самоуправление и местната администрация) се управляват от кмета на общината, съответно от кмета на района, от кмета на кметството или от кметския наместник по местонахождението им (2). Имотите и вещите - общинска собственост, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридически лица и звена на общинска бюджетна издръжка, могат да се предоставят безвъзмездно за управление на други юридически лица на бюджетна издръжка или на техни териториални структури (3). Редът за предоставяне за безвъзмездно управление на имоти и вещи - общинска собственост, се определя от общинския съвет в наредбата по чл. 8, ал. 2. (4). Имотите и вещите - общинска собственост, които не са предоставени за управление на други лица, се управляват от кмета на общината (5). Когато нуждата от предоставения имот отпадне или той се използва в нарушение на разпоредбите на чл. 11, имотът се отнема със заповед на кмета на общината (6).

На основание законовата делегация по чл. 8, ал. 2 ЗОС е издадена НОС, в чл. 12, ал. 2 от която се предвижда, че имоти или части от имоти, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридически лица и звена на общинска бюджетна издръжка, могат да се предоставят безвъзмездно за управление на други юридически лица на бюджетна издръжка или на техни териториални структури, по тяхно искане, след решение на СОС, със заповед на кмета на СО, за срок до 10 години.

По делото е безспорно установено, че:

- процесният имот е публична общинска собственост;
- ЦВО не е орган на общината или юридическо лице или звено на общинска бюджетна издръжка, а структура на Министерството на отбраната;
- не е налице и правно основание процесните помещения да се ползват от жалбоподателя-ЦВО.

Тези фактически установявания обуславят извод, както е приел и ВАС, че не е необходима преценка и мотивирана обосновка дали нуждата от ползването на имота от страна на военното формирование действително е отпаднала. Нормата на чл. 12, ал. 6 ЗОС предвижда да е отпаднала нуждата от предоставения имот, което предполага

първо същият да е бил предоставен, за да се изследва въпроса дали е отпаднала нуждата от ползването му. В случая не се установява имотът да е предоставен по реда на ЗОС за ползване, след придобиването му от СО по силата на закона, както вече беше посочено.

Въпреки изложеното обаче оспореното решение следва да бъде отменено, тъй като е прието при допуснати съществени нарушения на установената процедура, разписана в чл.12, ал.2 и ал.3 от приложимата наредба-НОС, издадена на основание законовата делегация с чл.8, ал.2 ЗОС. Съгласно чл.12, ал.2 от НОС, имоти или части от имоти, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридически лица и звена на общинска бюджетна издръжка, могат да се предоставят безвъзмездно за управление на други юридически лица на бюджетна издръжка или на техни териториални структури, по тяхно искане, след решение на СОС, със заповед на кмета на СО, за срок до 10 години.

Нормата на чл.12, ал.3 НОС предвижда, че докладите с проекти за решения по ал. 2 (относно имоти, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридически лица и звена на общинска бюджетна издръжка) се внасят от кмета на СО, заместник кметовете на СО, секретаря на СО и кметовете на райони, придружени със становище за законосъобразност от длъжностни лица, определени със заповед от кмета на СО, както и от общински съветници.

По делото се установи безспорно, че е налице искане с писмо с рег.№ 25-10-99/02.03.2021 г. от началника на ЦВО и доклад с проект за решение на СОС от компетентния орган по местонахождението на имота-кмета на Район „О.“-СО за предоставянето на ползването на ЦВО, изпратен на председателя на СОС с писмо РОБ21-ВК08-132/4/21.04.21 г., съотв. вх.№СОА21-ДИ04-18/3/21.04.2021 година по регистъра на СО който не е бил внесен за разглеждане и гласуване от компетентния орган-Столичния общински съвет. Суверенно право на колективния компетентен орган-СОС е да откаже да предостави ползването на ЦВО, но това следва да е вследствие на валидно формираната му воля чрез гласуване и вземане на решение.

Вместо това и при наличие на висяща процедура, което е абсолютна пречка по арг. от чл.27, ал.2, т.2 АПК, в СОС бил внесен по-късно изготвения доклад от общински съветници- Доклад вх. № СОА22-ВК66-7780/13.07.2022 г. за предоставяне ползването на СДВР, сектор „Общинска полиция“, като по този начин компетентният орган е бил изцяло лишен от възможността да вземе решение по вече извършеното надлежно сезиране с доклада на кмета на Район „О.“-СО. Аргумент за обратното не може да бъде намерен в разглеждането и становището на постоянните комисии на СОС. Те осъществяват функциите единствено на помощен орган- чл.42, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на Столичния общински съвет (приет с Решение № 1 по Протокол № 7 от 19.01.2004 г., посл. изм. и доп. - Решение № 159 по Протокол № 50 от 24.03.2022 г.), но не могат да изземват компетентност на решаващия орган, нито да прекратяват по-рано образуваната висяща процедура по чл.12, ал.2 и ал.3 НОС, до което се е стигнало на практика в случая.

Допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила се квалифицират от АССГ, II о., 23-ти състав като съществени и следователно обуславящи отмяната на акта на основание по чл.146, т.3 АПК. За да е съществено нарушението, в съответствие с установената константна съдебна практика, то следва да създава обоснована възможност органът да достигне до друго решение на въпроса-предмет на производството, а случаят е именно такъв, предвид установените по делото факти и съдържанието на приложимите норми. ЦВО има нужда от ползване и обитаване на конкретната сграда. Съществува обоснована възможност, ако компетентният орган- СОС има възможността да се запознае с релевантните факти, вкл. и с тези, че сградата архитектурно е пригодена за нуждите на ЦВО, като в нея са ситуирани комуникационни средства за мобилизация на българското население в условията на война; обособена е щабна зала, в която се провеждат действията по спешна мобилизация на територията на цялата страна, както и със сезирация го по-рано доклад на компетентния орган-кмета на Района по местонахождението на имота, да достигне до друго решение по

въпроса. Действително СОС действа при условията на оперативна самостоятелност, като при наличие на материалноправните предпоставки, установени чл.12, ал.2 НОС- общинският имот да не е необходим за нуждите на общинските органи/звена на общинска издръжка – е свободен да прецени дали да го предостави безвъзмездно за управление на други юридически лица на бюджетна издръжка или на техни териториални структури, по тяхно искане.

В пределите на оперативната му самостоятелност е да прецени на коя от двете конкуриращи се различни държавни структури да го предостави-ЦВО, което е в структура на Министерството на отбраната или сектор „Общинска полиция“, който е в структурата на СДВР – Министерство на вътрешните работи (т.е. и двете не са ЮЛ на общинска бюджетна издръжка), но при спазване на процедурата по чл.12, ал.2 и ал.3 НОС и чл.27, ал.2 АПК, което налага приключването първо на по-рано образуваното производство чрез вземане на решение от компетентния орган-СОС. Не може да се приеме, че с оспореното пред съда решение СОС се е произнесъл и по искането на ЦВО, тъй като нито се твърди, нито има данни подаденото искане от ЦВО по чл.12, ал.2 НОС и по-рано изпратения доклад от кмета на Района по местонахождението на имота по чл.12, ал.3 НОС да са били доведени до знанието на компетентния орган-Столичния общински съвет. Следователно налице е основателно съмнение каква би била формираната и изразена от него воля при знанието на всички относими по случая факти.

Освен това по преписката няма данни и не се твърди да е постъпило искане от СДВР по чл.12, ал.2 НОС за предоставянето именно на процесните помещения, което е друго съществено нарушение на установената процедура. Възможността общински съветници да внесат доклад по чл.12, ал.3 НОС не елиминира условието по чл.12, ал.2 от същата наредба-да има искане от СДВР като юридическо лице на бюджетна издръжка за предоставянето на процесните помещения.Т. искане по отношение на процесните помещения категорично не се съдържа в доклад рег. №513000-63367 от 17.12.2020 г.,

който е единственият документ, изхождащ от СДВР в адм. преписка.

Изложените съображения мотивират АССГ, II о., 23-ти състав да приеме, че оспореното решение е издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи отмяната му на основанието по чл.146, т.3 АПК и връщането на делото като преписка за довършване на по-рано образуваната процедура-тази по искането с писмо с рег.№ 25-10-99/02.03.2021 г. от началника на ЦВО и доклад с проект на решение на СОС от компетентния орган по местонахождението на имота-кмета на Район „О.“-СО за предоставянето ползването на процесните помещения на ЦВО, изпратен на председателя на СОС с писмо РОБ21-ВК08-132/4/21.04.21 г., съотв. с вх.№СОА21-1883/21.04.21 година по регистъра на СО- чрез внасянето и гласуването му от компетентния орган-СОС.

С оглед изпълнението на указанията на ВАС за излагането на мотиви по приложението на материалния закон и съответствието с целта на закона, АССГ сочи, че наличието на отменителното основание по чл.146, т.3 АПК препятства тази възможност-недопустимо е съдът да предполага каква би била волята на компетентния орган при внасянето за разглеждане и гласуването от него по по-рано образуваната процедура-тази по искането на ЦВО.

При този изход на спора, правото на разноски е възникнало за жалбоподателя за осъществяването защита от упълномощените му процесуални представители-юрисконсулт и адвокат за всички съдебни инстанции дотук-чл.143, ал.1 и чл.226, ал.3 АПК, но не е упражнено, като до приключване на устните състезания по делото не беше поискано присъждането на юрисконсултско или адвокатско възнаграждение-чл.81 ГПК, вр. чл.144 АПК. По тези съображения, с решението разноски не се възлагат-чл.172а, ал.1 т.7 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение-23 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Централното военно окръжие, Решение № 592 по Протокол № 60 от 21.07.2022 г. на Столичния общински съвет.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника-Столичния общински съвет за произнасяне по искането с писмо с рег.№ 25-10-99/02.03.2021 г. от началника на ЦВО и доклад с проект на решение от компетентния орган по местонахождението на имота-кмета на Район „О.“-СО за предоставянето ползването на процесните помещения на ЦВО, изпратен на председателя на СОС с писмо РОБ21-ВК08-132/4/21.04.21 г., съотв. с вх.№СОА21-1883/21.04.21 година по регистъра на СО.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: